

«ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ - ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ»

Κάτω από αυτόν τόν τίτλο τό Γραφείο Διεκκλησιαστικῶν Σχέσεων καί Εὐρωπαϊκῶν Ὑποθέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου διοργάνωσε στίς 14 Ἀπριλίου 2010 στίς Βρυξέλλες Ἡμερίδα, ἡ ὁποία ἀφιερώθη στά 50χρονα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας.

Τήν ἑναρξη τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἡμερίδας αὐτῆς κήρυξε ὁ Μακαριώτατος μέ τόν ἀκόλουθο χαιρετισμό:

«Μέ πολλή πράγματι χαρά χαιρετίζουμε τή σημερινή Ἡμερίδα, μέ θέμα «Ἐκκλησία τῆς Κύπρου - Εὐρωπαϊκή Ἑνωση», τήν ὁποία διοργανώνει τό Γραφείο Διεκκλησιαστικῶν Σχέσεων καί Εὐρωπαϊκῶν Ὑποθέσεων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καί ἡ ὁποία εἶναι ἀφιερωμένη στά 50χρονα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας.

Ζοῦμε σέ ἓνα συνεχῶς μεταβαλλόμενο καί κοσμογονικά ἐξελισσόμενο κόσμο. Ἡ παγκόσμια κοινωνία, ὡς ἀποτέλεσμα τῶν ἐκπληκτικῶν τεχνολογικῶν ἐπιτευγμάτων καί τῆς ἄλλης φανταστικῆς προόδου, ἡ ὁποία ἔχει σημειωθεῖ σέ ὅλους τούς ἐπιστημονικούς τομεῖς τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητας, ἔχει γίνει - ὅπως ὀρθά εἰπώθηκε - ἓνα παγκόσμιο χωριό.

Μπροστά σέ ὅλα αὐτά, ἡ Ἐκκλησία, ὅπως εἶναι φυσικό, δέν εἶναι δυνατό νά στέκεται ἀδιάφορη, οὔτε καί νά μένει ἀπαθής θεατής. Εἶναι ὑποχρεωμένη νά ἀκολουθεῖ μέ σύνεση καί προσοχή τήν πρόοδο καί τήν ἐξέλιξη καί νά ἀξιοποιεῖ μέ αἶσθημα εὐθύνης τά τεχνολογικά καί ἄλλα ἐπιστημονικά ἐπιτεύγματα. Καί τοῦτο, μέ στόχο τό εὐτυχέστερο μέλλον τῶν ἀνθρώπων καί τῶν λαῶν.

Κοσμογονικό γεγονός τῆς ἐποχῆς μας ἀποτελεῖ καί ἡ σύσταση τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνωσης. Καί τοῦτο, γιατί, ἐνῶ στό παρελθόν ἡ

Εὐρώπη ὑπῆρξε πεδίο συνεχῶν, σφοδρῶν καί ἀνελέητων συγκρούσεων, μέ ἑκατομμύρια νεκρούς στά πεδία τῶν μαχῶν, σήμερα ζοῦμε καί βιώνουμε τό σπουδαῖο καί ἀπίστευτο σέ ἄλλες μέρες τοῦ παρελθόντος, γεγονός τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσης. Καί ἡ χαρά μας γίνεται ἀκόμη πιά μεγάλη, γιατί ἡ μικρή μας Κύπρος τώρα καί ἕξι χρόνια, ἀπό τό 2004, εἶναι συμμέτοχος αὐτῆς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσης τῶν εἴκοσι ἑπτά (27) χωρῶν.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς νήσου μας ἀποδίδει ἰδιαίτερη σημασία καί ἀξία στήν ἔνταξή μας στήν Εὐρωπαϊκή Ἑνωση. Βεβαίως, σπεύδουμε νά ξεκαθαρίσουμε, ὅτι δέν θεωροῦμε, ὅτι κάθετι, πού μᾶς ἔρχεται ἀπό τήν Εὐρωπαϊκή Ἑνωση, εἶναι ἱερό καί ἅγιο.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, στόν σύντομο αὐτό χαιρετισμό μας, δέν εἶναι δυνατό νά ἀναλύσουμε τά θετικά καί τά ἀρνητικά τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσης καί τῆς ἔνταξής μας σ' αὐτήν. Ἀπλῶς ἐπιθυμοῦμε νά τονίσουμε, καί νά ὑπογραμμίσουμε, ὅτι ἀπόδειξη τῆς τεράστιας σημασίας πού ἀποδίδουμε σ' αὐτήν εἶναι καί ἡ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νά ἰδρύσει καί νά λειτουργήσῃ τό Γραφεῖο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου στήν Εὐρωπαϊκή Ἑνωση, στίς Βρυξέλλες, μέ Διευθυντή του τό Θεοφιλέστατο Χωρεπίσκοπο Νεαπόλεως καί ἀγαπητό ἐν Χριστῷ ἀδελφό κ. Πορφύριο.

Ἀπόδειξη, ἀκόμη, τῆς πολύ μεγάλης σημασίας πού ἀποδίδουμε στήν Εὐρωπαϊκή Ἑνωση εἶναι καί ἡ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νά συστήσῃ τό Γραφεῖο Διεκκλησιαστικῶν Σχέσεων καί Εὐρωπαϊκῶν Ὑποθέσεων, μέ ὑπεύθυνο τό Θεοφιλέστατο Χωρεπίσκοπο Μεσαορίας καί, ἐπίσης, ἀγαπητό ἐν Χριστῷ ἀδελφό κ. Γρηγόριο.

Ἡ μεγάλη προσδοκία τοῦ λαοῦ μας, ἀπό τήν ἔνταξή μας στήν Εὐρωπαϊκή Ἑνωση, εἶναι ὅπως αὐτή ἀσκήσει ἀποτελεσματικά τόν καταλυτικό της ρόλο γιά τήν ἐξεύρεση μιᾶς δίκαιης, βιώσιμης καί λειτουργικῆς λύσης στό ἐθνικό μας πρόβλημα. Καί τοῦτο γιά μᾶς θά γίνῃ μόνο μέ τήν ἀποχώρηση ἀπό τή νῆσο ὄλων τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων εἰσβολῆς καί τῶν ἐποίκων, τήν ἐπιστροφή ὄλων τῶν προσφύγων μας στίς πατρογονικές τους ἐστίες καί τήν

έφαρμογή καί στήν Κύπρο τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καί τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κεκτημένου. Πρός τό σκοπό αὐτό, ὡς Ἐκκλησία θρισκόμαστε σέ ἀνάπτυξη καί καλλιέργεια στενῶν σχέσεων μέ τά διάφορα ὄργανα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσης, ὅπως ἐπίσης καί προωθοῦμε τήν ἰδέα φιλοξενίας στή νῆσο μας προσωπικοτήτων καί παραγόντων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσης, οἱ ὅποιοι, ἀφοῦ οἱ ἴδιοι δοῦν καί βιώσουν ἀπό κοντά τήν κατάσταση, νά ἐνεργήσουν κατά συνείδηση τά αὐτονόητα.

Θεωροῦμε, τέλος, ὅτι ἡ ἔνταξή μας στήν Εὐρωπαϊκή Ἑνωση ἀποτελεῖ καί μία ἀκόμη μεγάλη πρόκληση. Εἴμαστε, δηλαδή, μιά μικρή καί ἡμικατεχόμενη χώρα καί ἀσφαλέστατα οἱ οἰκονομικές καί στρατιωτικές μας δυνατότητες εἶναι μηδαμινές. Κατά συνέπεια, τό οὐσιαστικότερο στοιχεῖο τῆς σύγχρονης φυσιογνωμίας τῆς νήσου μας, τό ὅποιο καί καλούμαστε νά καταθέσουμε καί νά προβάλουμε μέ σύνεση, συνέπεια καί σεβασμό στήν Εὐρωπαϊκή Ἑνωση, εἶναι ἡ ἱστορική, πολιτιστική, πνευματική καί θρησκευτική μας κληρονομιά. Σίγουρα, ἡ πρόκληση εἶναι μεγάλη, γιατί ἤδη θρισκόμαστε σέ ἕνα κρίσιμο διάλογο μέ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καί τοὺς ἄλλους λαούς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσης, στόν ὅποιο δοκιμάζεται ἡ πνευματική μας παράδοση καί ἀντοχή.

Δέν χρειάζεται, ἀσφαλῶς, νά ποῦμε, ὅτι, γιά νά συνεχίσουμε τή μακραιώνη ἱστορική μας πορεία, θά πρέπει, μπροστά στήν πιό πάνω πρόκληση, ἀπό τή μιὰ μεριά νά διατηρήσουμε τήν ταυτότητα καί τήν αὐτοσυνειδησία μας, καί ἀπό τήν ἄλλη νά συναισθανθοῦμε τήν εὐρωπαϊκή καί οἰκουμενική μας ἀποστολή. Καί πρὸς αὐτόν τόν ὕψιστο στόχο, ἡ Ἐκκλησία ἐργάζεται, καί θά συνεχίσει καί στό μέλλον νά ἐργάζεται, μέ ὅλες της τίς δυνάμεις.

Εὐχαριστοῦμε καί συγχαίρουμε θερμά ὅλους τοὺς ἐκλεκτοὺς εἰσηγητές γιά τή μεγάλη συμβολή τους στή διεξαγωγή τῆς Ἡμερίδας. Μέ τίς περιεκτικές εἰσηγήσεις τους θά βοηθήσουν ὅλους μας, ὥστε νά ἐμβαθύνουμε καί νά κατανοήσουμε καλύτερα τό θέμα.

Ἰδιαίτερες εὐχαριστίες καί συγχαρητήρια ἀπευθύνουμε πρὸς

τό Γραφείο Διεκκλησιαστικῶν Σχέσεων καί Εὐρωπαϊκῶν Ὑποθέσεων καί προσωπικά πρὸς τό Θεοφιλέστατο Ἅγιο Μεσαορίας γιά τήν ὡραία πρωτοβουλία τους νά προχωρήσουν στή διοργάνωση τῆς Ἡμερίδας.

Κηρύσσοντας τήν ἑναρξη τῶν ἐργασιῶν της, εὐχόμαστε κάθε ἐπιτυχία σ' αὐτές».
